

زندگی هدیه زیبای خداست

زندگی هدیه زیبای خداست.

دوستدارش و....

گرامی میدار

گر بدقت نگری با نظر مهر بر آن!

تحفه ئی است، که قیمت نتوان کرد بر آن

هان هشدار! و عزیزش می دار

لحظه ها یش همگی خاطره است

روزهایش همه درس است و سبق

ماه و سالش همه دانشگاه

پس بیاموز ازین مدرسه لطف خدا....

همچو آن طفل که باشوق خودش از دل و جان....

او به مکتب برود خنده کنان نعره زنان

قلب او شاد و لبش پر خنده

ونگاهش همه از مهر و محبت به همه

گوش آن بر سخن و درس معلم هر روز

بشنود درس و بخاطر بسپارد دائم .
تو در این مدرسه خوب حیات ...

این طبیعت به تو استاد و معلم باشد

بادل گرم و پر از مهر و امید

تو شتابان برو و درس بخوان

چشم بگشا و بهر سوی بین

سبزه و باغ و چمن دشت و دمن را بنگر

گلستانهای پُر از سرو و سمن را بنگر

دره و کوه و همه طرف چمن را بنگر

نظم افلاک به هر دور زمن را بنگر

همه آن مظهرِ زیبائی و هم نظم دقیق

همه اندر پیِ آرمان و هدف در حرکت

همه گویا است بر این

که جهان را هدف و غایه و هم فلسفه است

همه ذرات جهان در حرکت

خود گواه است ، محرک دارد

همه تصویر طبیعت زیبا

شاهدی است بر آن ذات مصور به جهان

کائنات با همه پهنائی آن معلول است

هست برهان عظیمی ، ز همان علت کُل

وتوای انسان !

درس آموز ازین دانشگاه

درس ایمان به یکتائی آن ذات وجود

که بود حاکم این کون و مکان

وبه هر عصر و زمان

ازلی وابدی

وتوای انسان !

سر تسلیم بدرگاه یگانه بگذار

شکر می کن ، بدرش سجده نما

که بدادست ترا نقد حیات

تا از آن بهره بگیری و «عزیزش» داری

پایان

(محمد عزیز) (عزیزی)

روز پنج شنبه ساعت 10:20

هژ دهم سنبله سال 1390

نهم سپتامبر 2011

hmaazizi@yahoo.co.uk